

Jeden bratr se vrátil po třítydenním pobytu v nemocnici a při sdílení své zkušenosti mimo jiné pronesl památnou větu, kterou v různých podobách slychám znovu a znovu: „Lidé dneska nechtějí slyšet evangelium.“

Bratra jsem delší dobu celkem dobře znal. Nepochybuji, že evangelium podával kolem sebe biblicky, ale mnohokrát jsem viděl jeho způsob jednání s různými lidmi včetně křesťanů, kteří něco nedělali podle jeho představ... Když po chvíli znovu – s jakousi hořkostí a výčitkou – vyslovil svoji větu, že „lidé dneska nechtějí slyšet evangelium,“ v duchu jsem si říkal: „Kamaráde, od tebe bych ani já to evangelium nechtěl slyšet!“

Kromě slov totiž svým jednáním, vztahy s lidmi a celkovým „image“ budujeme filtr, jak se potom na nás dívají, a jak přijímají nebo nepřijímají naše slova, myšlenky, výzvy, nabídky, pozvání a cokoli.

Jaký filtr si lidé vytvářejí na mně? A jaký na Tebe? Pozoruhodný člověk(?), vnímavý, umí naslouchat a současně výstižně vyjádří svoje myšlenky a postoje? Hluboký, silný, statečný a přitom **i citlivý, laskavý, přátelský, pozorný?**

„Kamaráde, od tebe bych ani já to evangelium nechtěl slyšet,“ říkal jsem si při vyprávění bratra. Předpokladem účinného sdílení Dobré zprávy je mimo jiné náš pohled na ty lidi, naše spojení s nimi. Nejen naše slova.